

CARUSELUL CUVINTELOR

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"DIMITRIE ZAMFIRESCU"
FOCSANI

Anul IV, nr. 13 / 2015

"Rădăcinile educației sunt amare, dar fructele sunt dulci"

(Aristotel)

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

Prof. Petria Dolia, profesor învățământ primar

Prof. Pompilia Bărbosu, profesor de limba și literatura română

Prof. Olga Ostafi, profesor de educație plastică

Tehnoredactare computerizată:

Prof. Petria Dolia

Mulțumim tuturor cadrelor didactice și elevilor care au contribuit cu materiale și desene la realizarea acestui număr al revistei !

ȘCOALA GIMNAZIALĂ « DUILIU ZAMFIRESCU » FOCȘANI
Str. Tinereții, Nr. 2, C.P. 620094, tel: 0237 214060, fax: 0337 401060
<http://scoala10focsani.ro>, e-mail : duiliuzamfirescu@yahoo.ca

ISSN 2285 – 2069
ISSN – L = 2285 - 2069

Nota redacției :

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor și profesorilor îndrumători.

EDITORIAL

Gânduri – viețuiri pentru o școală de 50 de ani

Doamnei Sorinela Bălan,
doamnă și țesătoare a tapiseriei noastre.

Iată secretul meu. E foarte simplu: nu vedem bine decât cu inima; esențialul este invizibil pentru ochi.

(Antoine de Saint Exupery)

Am văzut odată (totuși nu de foarte mult timp, dar ceea ce ne impresionează pare să fie dintotdeauna în imaginarul și în interiorul nostru afectiv) una dintre cele mai discret- minunate realizări ale geniului pictural și manufactural anonim: o tapiserie celebră, care se află acum la muzeul Cluny din Paris. În bună tradiție a Evului Mediu, este o poveste alegorică pictată întâi pe așa numite cartoane, ce servesc drept model pentru realizarea tapiseriei, pentru că o tapiserie este practic o lucrare picturală la care nu sunt folosite vopseluri, ci fire de lână, mătase, aur, țesute între ele. Efectul este uluitor. Se numește *Singura mea dorință*.

Vă veți întreba, categoric: ce legătură are pictura- tapiserie cu școala noastră?

Poate faptul că ea a pornit de la o idee-necesitate: cineva a vrut să-și împodobească locul viețuirii, să acopere pereții goi ai unui castel, așa cum școala împodobește un loc ce deja aparține unei istorii în mentalul colectiv: este construită acolo unde era odată grădina scriitorului

Duiliu Zamfirescu. Poate fi considerat un castel?

Poate faptul că tapiseria de care vorbeam constituie de fapt un ansamblu de șase lucrări reprezentând, în modul rafinat al epocii, aspecte ale lumii pe care privitorul este invitat să le privească cu atenție, să le audă, să le înțeleagă, să le simtă, să le descopere, să le dăruiască altora, să le primească. Poate fi școala un spațiu al descoperirii?

Poate faptul că e o întreagă lume – scenă prinsă acolo, așa cum școala este o lume- scenă în sine, în care fiecare este invitat să joace un rol: fără să obosească,

fără să uite replicile, fără să piardă armonia generală, fără să-și uite zâmbetul, fără să piardă esențialul, fără să se teamă. Poate fi școala o scenă pe care repetăm, zi de zi, spectacolul vieții?

Poate faptul că e cunoscut doar numele celui care a dorit-o, nu și celelalte: cine a avut ideea, cine a desenat, cine a adus pictura la dimensiunile potrivite, cine a ales culorile, cine a realizat fundalul înflorit, cine a muncit la transformarea picturii în tapiserie. Poate știu cei care au trecut, într-un fel sau altul, prin coridoarele luminos-întunecate ale școlii?

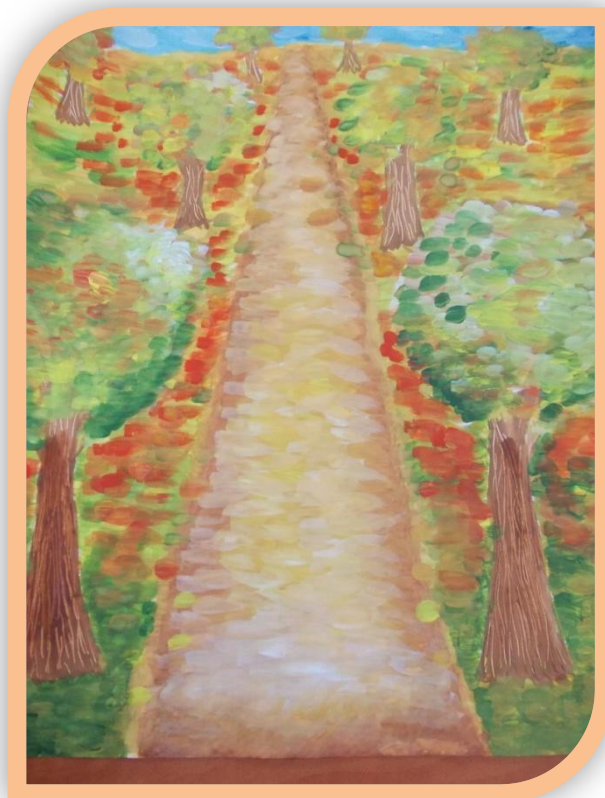
Poate faptul că a trecut și ea, ca toate lucrurile pe lumea asta, peste momentele de uitare, de glorie, de recunoaștere, de recunoștință pentru ceea ce oferă, de neînțelegere, de admirație. Poate așa cum școala întâmpină, biruitoare, tot ceea ce constituie o provocare?

Poate faptul că a fost -de vreo cinci secole- bucuria, uimirea, certitudinea că a fost descoperită esența frumuseții, convingerea că acolo este adevărul, încântarea, descoperirea unei lumi noi și de nebanuit pentru cei care au privit-o. Oare știe cineva numărul celor care, de cincizeci de ani, au trecut prin școala – tapiseria noastră ca personaje și privitori?

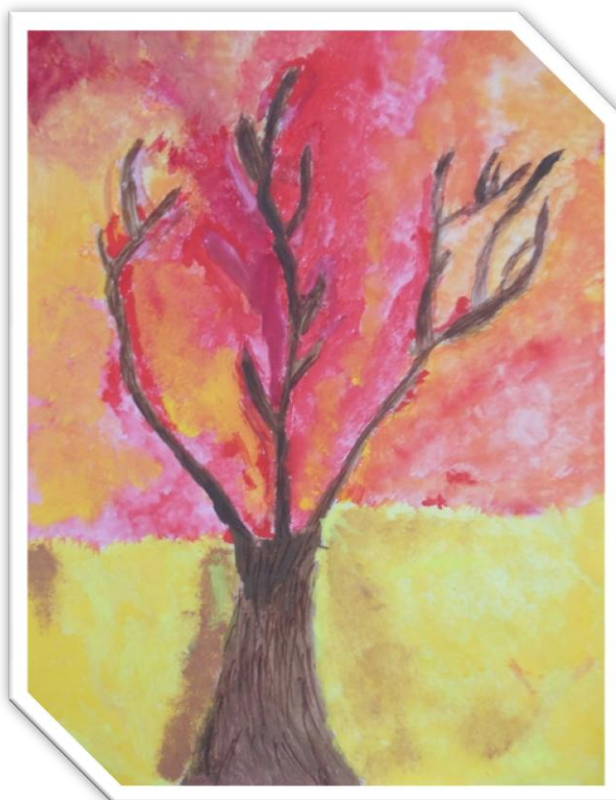
Poate faptul că... Sunt șase tapiserii, șase întrebări, șase răspunsuri, șase chemări. Dacă școala ar fi o tapiserie, ce nume credeți că ar dori să aibă?

Prof. Anișoara Pițu

**Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu”,
Focșani**

**Gabriela Porumb, cls.aV-a D
Prof. Olga Ostafi**

**Andrei Călinoiu, cls. a V-a C
Prof. Olga Ostafi**

ZBORUL CĂRȚILOR**Zborul cărților**

Într-o zi, într-o carte am descoperit o idee de compunere și m-am gândit să încerc să așern pe hârtie gândurile ce îmi invadau mintea. Am luat o coală de hârtie și prin vârful stiloului mi-au trecut toate ideile, așezându-se frumos pe foaie.

Paginile unei cărți se răsfoiesc singure, zburând una câte una, și cititorul este din ce în ce mai aproape de lumea visurilor. În timp ce ții cartea în mână ea te călăuzește într-o lume cu lumini argintii și ape de cristal curat. Palatele sunt pline de cărți ca cea din mâna cititorului, cărți care își iau zborul, dar se întorc; se întorc atunci când un cititor le va vedea și, răsfoindu-le paginile, va ajunge să cunoască lumea asunsă între acele coperti. În acea lume, mii de cărți răsfoite și cu pagini aurite zboară ca rândunelele.

O lume de hârtie este regatul care nu va lua sfârșit. Pe apă plutesc bărcuțe din hârtie și pești din hârtie, care dau din coadă. Apa nu îneacă foile plutitoare în adâncuri, ci le lasă plutind în pace. Armonia este în lume pentru că orice pagină din orice carte are un conținut înțelept care învață oamenii să facă la fel și cu lumea lor arătându-le câtă lumină e în lumea cărților care au imaginație și gândire limpede.

Problema este că prea puțini înțeleg mesajul lor. Dacă ai putut să zbori, niciodată nu o vei uita și mereu vei privi spre locul unde ai ajuns ca o ultimă revedere, dar care nu va fi nicicând ultima. Așa și cu zborul unei cărți. Îți vei aminti de el și niciodată nu îl vei uita, niciodată! Însă degeaba îl păstrăm în amintiri, dacă nu ne amintim și folosul lui. Argintul care lumina lumea cărților trebuie să lumineze oriunde, dar mai ales să ne lumineze mintea.

La urma urmei, cărțile pentru asta au fost făcute: să nu uităm niciodată de unde vin ele și să ne facă să spunem că întotdeauna ne vom întoarce cu o altă carte, dar tot zburând, în aceeași lume.

Gabriela Porumb, cls. a V-a D

Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani

Prof. Anisoara Pitu

Profilul cărții ca obiect cultural

Cărțile au suflet.

Indiferent de cât de tăcute ar fi, ele au viață; o viață care, de obicei, durează mult, mult timp. Ele au un dar aparte: *răbdarea*. Viața unei cărți începe la lumina unei lămpi, pe o masă plină de hârtii mângâlite. O carte ia naștere din mai multe idei, adunate ca un stol de fluturi, care îi aparțin unui autor sau unei autoare. Apoi ele ajung în mâna unui cititor care le va citi cu emoție și le va analiza din scoarță în scoarță. După ce au fost răsfoite toate paginile cartea ajunge pe un raft pe care se află multe ale cărți asemeni ei. De aici, fiecare carte așteaptă să fie recitită cu aceeași emoție cu care a fost citită și prima dată.

Într-o carte numită „*Spațiul literar*”, autoarea Maurice Blanchot spune: „*Autorul și cititorul sunt egali în fața operei și în ea. Amândoi sunt unici.*” Prin urmare, o carte are misiunea de a face mai frumoasă viața oamenilor și de a-i face să uite de probleme pentru câteva clipe, minute, ore sau chiar zile. Însă cartea va rămâne mereu recunoascătoare unor persoane, cele mai importante din existența ei, autorul și cititorul. Fiecare a făcut ceva special: dintre mormanele de idei așternute pe hârtie, autorul le-a ales pe acelea care au reușit să creeze lumea, deocamdată tăcută, aflată între copertile cărții, iar cititorul, deschizând aripile cărții, a reușit să descopere și să dea viață acestei minunate lumi.

Cărțile vor rămâne întotdeauna ușa către o lume. Dar depinde de noi, cititorii, dacă această ușă se va deschide sau va rămâne închisă. Însă, sufletul cărților nu va fi nicicând mai colorat decât atunci când ușa se va deschide și un cititor nou sau vechi va sorbi rândurile și va deveni parte din poveste.

Gabriela Porumb, cls. a V-a D
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu”
Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Cioburi din oglinda viorie a ploii

Picură cu argint. Luna le dădea lacrimilor din nori sclipiri de diamant. Singurul zgomot era cel al șuvoaielor de apă vie. Pe geam se puteau zări lacuri de lacrimi sclipitoare. Însă luna nu luminează mult. Uriașii nori o învăluie în ceață, iar luna dispare. Bălțile de argint viu se transformă în lacuri anoste din niște simple picături de ploaie. Vuietul se domolește.

Băiatul privea fascinat cum toate acestea se întâmplă. Nu mai putea dormi, dar nu îi era frică. Se simțea în siguranță ca un ied lângă mama sa. Era atras de balul naturii din acea seară, de parcă ar fi auzit o muzică liniștitoare care se compara cu un cântec de leagăn ceresc.

În toată liniștea nopții se auzi un „clinc!” îndepărtat și apoi ploaia reveni, însă într-un fel straniu. Luna fu eliberată din nori și luminează picăturile, care semănau cu mici cioburi de sticlă, de parcă ar fi fost luciri de diamant. Bălțile nu mai vibrau de parcă ar fi fost agitate. Ele rămâneau, indiferent de cât de multe picături le atacau ca niște gloanțe de pistol, la fel ca suprafața unei oglinzi fără urmă de zgârietură. Ploua într-un mod inedit.

Deodată, ca o hologramă printre picăturile de ploaie, se zări o siluetă sidefie. Silueta înfățișa o domniță cu o rochie lungă și cu părul lung, lăsat pe spate. Se părea că vroia să găsească ceva. Se uita la reflexia ei în bălțile de oglindă. Chipul ei era senin ca și chipul unei zâne minunate. Era clar. Domnița era Prințesa de Argint, adică Prințesa Ploii. Ea căuta o oglindă pe care să o fărmece ca să devină oglinda ploii, pentru că, nu se știe în ce fel, vechea oglindă s-a spart, rezultând miile de picături de argint neobișnuite. Se apropie de casa băiatului și observă o oglindă veche, ponosită în iarba umedă.

Prințesa se luminează la față. Era oglinda perfectă, pe care urma să o vrăjească pentru a deveni minunata oglindă viorie a ploii. Apoi prințesa se uită pe geamul casei, zâmbi și se pierdu în noapte.

Băiatul nu văzuse toate acestea. El visa de mult...

*Gabriela Porumb, cls. a V-a D
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Anișoara Pițu*

Buburuze roșii

Pe un deal frumos, cu iarba verde și grasă, cu buburuze durdulii zburând prin aer; razele soarelui încălzind micul lac de la marginea pajiștii și flori delicate înmiresmând zarea.

În vârful dealului era o iapă cu mânzul ei care începea să descopere frumusețile lumii. Se juca, alerga și zburda. Era totul așa de frumos. Ochii mari și jucăuși cercetau locul, părul moale și alb acoperindu-i trupul firav și picioarele scurte care alergau dintr-o parte în alta. Pe lângă ei trece alergând o căprioară speriată și, deodată, se aude poc!

Mânzul nedumerit se uită în jur. Nu înțelege ce s-a întâmplat. Apoi, vede. Un val de sânge roșu îi curge pe lângă copite și întâlnește ochii înghețați ai mamei sale. Nu știe ce s-a întâmplat. Cum a murit mama lui? Știe doar că a rămas singur și nu mai are pe nimeni alături.

Și iarba era verde și grasă, cu buburuze durdulii zburând prin aer...

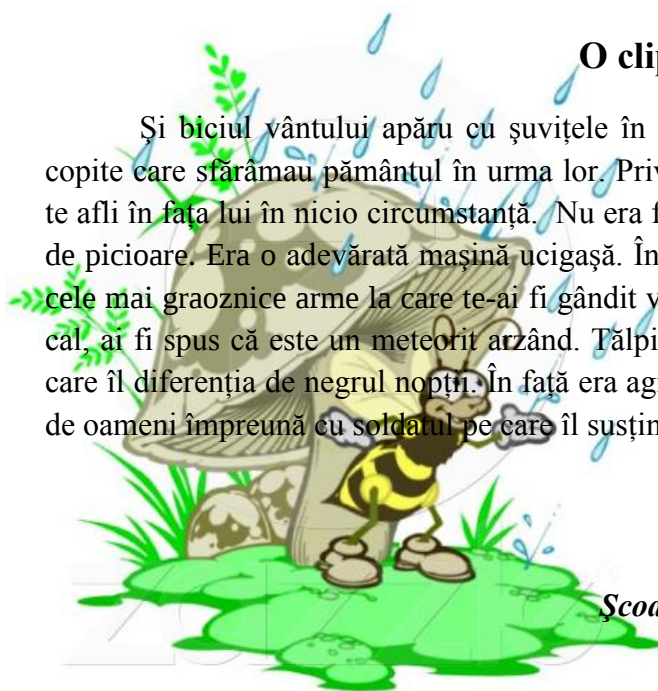
Andra Vlad, a VII-a C

Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani

Prof. Pompilia Bărbosu

O clipă...

Și biciul vântului apăru cu șuvițele în direcția lui, cu ochii roșii obosiți de furie și copite care sfărâmau pământul în urma lor. Privindu-l din spate parcă zbura. Nu ai fi vrut să te afli în fața lui în nicio circumstanță. Nu era foarte diferit de un leu negru cu ciocane în loc de picioare. Era o adevărată mașină ucigașă. În spate ducea un soldat învelit tot în oțel și cu cele mai graoznice arme la care te-ai fi gândit vreodată. S-a aruncat în râu. Dacă nu știai că e cal, ai fi spus că este un meteorit arzând. Tălpile scoteau scântei și ochii erau singurul lucru care îl diferenția de negrul nopții. În față era agitație. Acolo se îndrepta. S-a aruncat în marea de oameni împreună cu soldatul pe care îl susținea, neavând nicio intenție de a ieși de acolo.

Cristina Postolache, a VII-a C

Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani

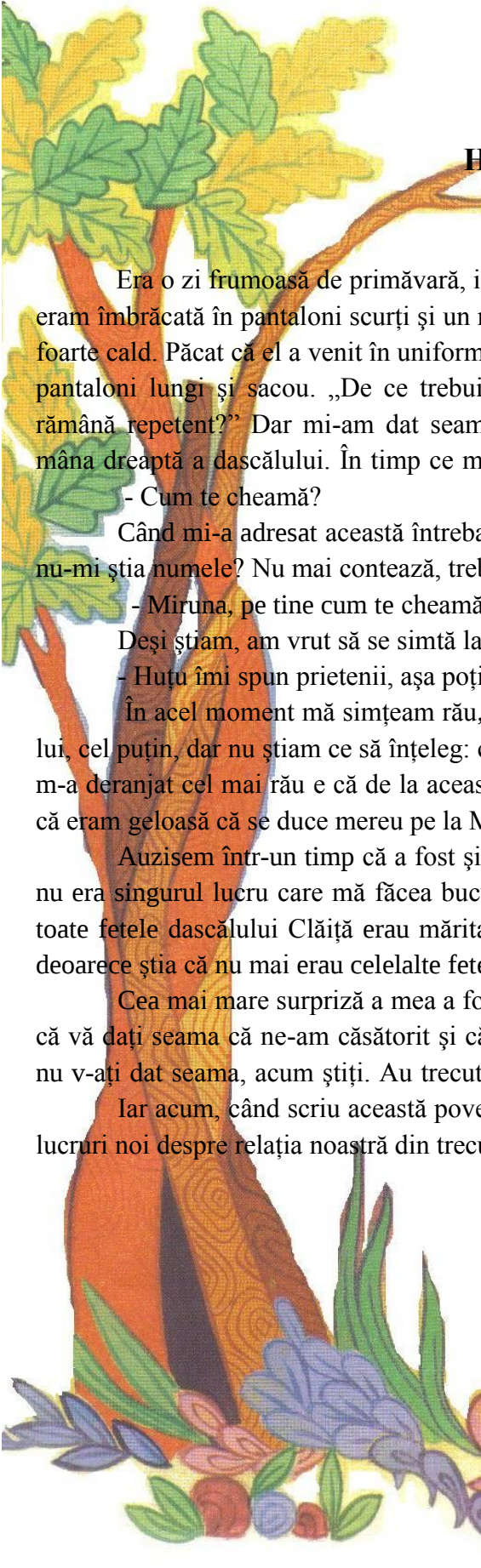
Prof. Pompilia Bărbosu

O nouă viață

Stăteam afară, pe o bancă lângă spitalul "Johns Hopkins" și îmi beam liniștită cafeaua. Tocmai ieșisem dintr-o operație ușoară, dar eram destul de obosită, chiar dacă sunt doar asistentă. Locul în care stăteam era perfect, sub o salcie, cu vântul adîind ușor care mă făcea să mă simt extrem de bine. La un moment dat, am văzut mașina de salvare oprind grăbită în fața spitalului și din ea ieșind repede niște paramedici. Aveau pe targă un băiat de vreo 16 ani plin cu perfuzii. Au intrat grăbiți în spital, lăsând din nou liniștea să predominie.

În timp ce nu mă mai săturam de meditațiile mele, îmi aud vocea strigată printre milioanele de gânduri. Întorcându-mă la viață, îl văd pe John, colegul meu, făcându-mi semn disperat să vin. Mi-am lăsat cafeaua pe bancă și am alergat repede spre el. Mi-a spus, în timp ce alergam pe holuri, că **avem** un caz grav și că trebuie operat urgent. Când am intrat în sala 146, băiatul pe care îl **văzusem** pe targă, aștepta acum să fie operat. Doctorul ne-a explicat scurt că avusese un **accident** și că avea coloana fracturată. Pe parcursul operației, nimeni nu mai avea speranța că va **supraviețui**, doar doctorul nu își **pierdea** optimismul. La un moment dat, aparatele au început să **bipăie**. Murise. Doctorul s-a grăbit și a luat aparatul cu electroșocuri, apăsându-l pe băiat, acum între viață și moarte. Atunci s-a întâmpat. Inima lui a început să bată din nou. După o mulțime de ore de lucru, a **supraviețuit**. M-am oferit să-i anunț eu rudele despre vestea-miracol. Când am ajuns în sala de așteptare, mama și frații lui plîngeau, iar când m-au văzut, au început să plîngă și mai tare. Un bărbat mai binefăcut a venit lângă mine și se aștepta de la cele mai groaznice vești posibile. "A **supraviețuit**" i-am zis. Acesta și-a mărit ochii și a început să plîngă. Aceasta fusese o minune. Nimeni nu mai avea speranța că o să mai vadă vreodată lumina zilei și că o să se bucure din nou de frumoasa tinerețe. Dar **supraviețuise**, pentru că așa vruse Dumnezeu. După ce a mai stat câteva zile în spital, a fost liber să plece acasă și să se bucure în continuare de viață, să își trăiască visul și să nu se trezească niciodată, să închidă ochii și să se bucure de roller-casterul cel mai mare și frumos care este viața.

*Denisa Racovițeanu, clasa a VII-a C
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Pompilia Bărbosu*

Huțu al meu

Era o zi frumoasă de primăvară, iar eu cu Huțu mergeam spre școală. Fiind o zi toridă, eram îmbrăcată în pantaloni scurți și un maieu colorat. Știam că o să am necazuri, dar îmi era foarte cald. Păcat că el a venit în uniformă, deoarece erau 32 de grade și mult prea cald pentru pantaloni lungi și sacou. „De ce trebuie să fi terminat școala înaintea mea? Nu putea să rămână repetent?” Dar mi-am dat seama că tot în clasa noastră va rămâne, deoarece este mâna dreaptă a dascălului. În timp ce mă gândeam eu la astea, el îmi adresează o întrebare:

- Cum te cheamă?

Când mi-a adresat această întrebare, am rămas tăcută. Adică ne cunoșteam de 3 ani și nu-mi știa numele? Nu mai contează, trebuie să îi răspund:

- Miruna, pe tine cum te cheamă?

Deși știam, am vrut să se simtă la fel ca mine, adică “prost”.

- Huțu îmi spun prietenii, așa poți să îmi spui și tu, răspunse el.

În acel moment mă simțeam rău, deoarece mi se părea că eram în plus, în exprimarea lui, cel puțin, dar nu știam ce să înțeleg: că sunt în plus sau că am devenit prieteni. Oricum, ce m-a deranjat cel mai rău e că de la această conversație nu am mai vorbit ani buni și simțeam că eram geloasă că se duce mereu pe la Mili și îi spune că o iubește.

Auzisem într-un timp că a fost și la teologie, ca să devină preot și îmi părea bine, dar nu era singurul lucru care mă făcea bucuroasă. Al doilea lucru care mă făcea fericită era că toate fetele dascălului Clăiță erau măritate, în afară de mine. El venea atât de des pe la noi deoarece știa că nu mai erau celelalte fete. Atunci mă simțeam specială.

Cea mai mare surpriză a mea a fost atunci când Huțu m-a făcut protopopeasa lui. Sper că vă dați seama că ne-am căsătorit și că el era preot, de aceea sunt eu protopopeasă și dacă nu v-ați dat seama, acum știți. Au trecut câțiva ani și a venit și primul copil, dar și singurul.

Iar acum, când scriu această povestire, stă lângă mine și mă ajută, dar totodată află și lucruri noi despre relația noastră din trecut.

*Miruna Grigoraș, clasa a V-a
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Pompilia Bărbosu*

EVALUARE ... TESTE ...

Test 1

Text A

„Chiar dacă în zilele noastre școala nu este prțuită pe cât ar trebui, niciodată nu trebuie s-o uităm, căci numai prin aceasta putem exclama victorios peste ani: „Am reușit!”

Ea stă la baza formării noastre ca oameni utili și corecți pentru întreaga societate, făcând referință la persoanele cu care interacționăm. Așadar să ne amintim că „numai prin școală vom deveni un fruct cu adevărat copt”.

(Andreea Similiceanu- Rolul Școlii)

Text B

„Școala este o instituție formată din cadre didactice, director, administrator, bibliotecar care au misiunea de a îndruma generații deferite către același punct comun. „Să învăț acum înseamnă să reușesc mai târziu.” Fiecare profesor cu domeniul său are un rol important în formarea unui copil, deoarece acesta își poate dori să se axeze pe acel domeniu.”

(http://www.stefamedia.ro/Școala_o_instituție_importantă)

- I. În tabelul de mai jos bifează căsuța potrivită pentru a arăta cărui text îi corespunde fiecare dintre afirmațiile din stânga.

	A	B	C	D
	Text A	Text B	Ambele texte	Niciun text
1.Textul este preluat de pe Internet.				
2.În text se spune din cine este formată instituția școlară.				
3.Autoarea este Andreea Similiceanu.				
4.În text se vorbește despre importanța școlii.				

- II. Răspunde la următoarele întrebări:

1.Care este importanța școlii?	
2.Către ce punct comun se îndreaptă toate	

generațiile?	
3.Ce stă la baza formării noastre?	

- III. Transcrie dintr-un text(la alegere) două cuvinte care se referă la calitățile dobândite de un elev după terminarea școlii.

..... ;

- IV. Completează spațiile libere cu informații selectate din textele suport.

Două componente ale instituției școlare sunt:

..... ;

Școala stă la baza:

.....

- V. Alege, din textele suport, o idee cu care ești de acord și una cu care nu ești de acord, motivând alegerea făcută.

Sunt de acord 😊	Nu sunt de acord 😞
„ Fiecare profesor în domeniul său are un rol important.”	„ Numai prin aceasta putem exclama victorios: „ Am reușit!”
Motivare:	Motivare:

- VI. Alege varianta corectă de răspuns, în funcție de ce exprimă fiecare enunț:

1. „ Am reușit!”	2. „ Ea stă la baza formării.”
a). Condiție,	a). Afirmatie,
b). Constatare,	b). Condiție,
c). Dorință,	c). Dorință,
e). Bucurie	d). Constatare

- VII. Enunță două beneficii pe care le aduce școala din punctul tău de vedere.

1.
2.

VIII. Explică sensul secvenței: „Sensul prin ea vom deveni un fruct cu adevărat copt”.

.....

.....

IX. Completează chestionarul de mai jos cu întrebări pe care le vei adresa colegilor tăi pentru a-ți da seama dacă îndrăgesc școala:

Întrebare	Da	Nu
1. Ți place să vii la școală?		
2. Aștepti cu nerăbdare să se termine programul școlar?		
3. Ai chiulit vreodată?		

X. Precizează care este mesajul comun transmis de cele două texte.

.....

.....

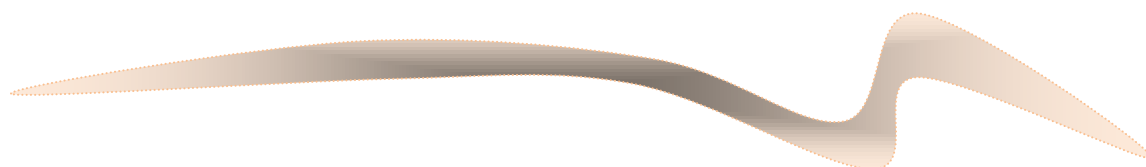
.....

.....

.....

SUCCES!

Maria Toma, a VI-a B
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Pompilia Bărbosu

Test 2

Text A

„În zilele noastre aproape oricine, de la copii la vârstnici, are în buzunarul de la haină sau de la pantaloni un telefon mobil.

Telefonul mobil aduce omului foarte multe avantaje, căci este în timp real în contact cu prietenii sau oamenii de afaceri, dar trebuie să știut că acest dispozitiv aduce și multe dezavantaje corpului.

Undele radio produse de telefoanele mobile dăunează celulelor corpului, alterând astfel ADN-ul. Persoanele care folosesc telefoanele mobile, din cauza radiațiilor produse de acestea au o mare cantitate de ADN afectată. Conform studiilor s-a arătat că nu întotdeauna celula este capabilă să repare răul făcut de aceste radiații și astfel celulele afectate pot duce la apariția cancerului. În privința acestei maladii, studiile nu sunt însă foarte precise. În fiecare zi

aproape în toată lumea apar date care spun că telefoanele duc la apariția cancerului, iar apoi vin alte știri cu alte studii care le contrazic pe primele.”

(www.codRosu.ro)

Text B

„Daria și-a cumpărat pentru prima dată un telefon mobil. A doua zi la școală l-a luat cu ea pentru a-l arăta și colegilor. Ajunsă în clasă, s-a apropiat de Ioana și a întrebat-o:

- Ce părere ai despre noul meu telefon?

- Wow, e super drăguț, dar dăunează foarte mult, poate produce chiar și cancer. Te sfătuiesc să nu îl folosești în exces.

Auzind discuția, intervine Paula.

- Părerea mea despre telefon este una bună, deoarece poți vorbi cu oricine indiferent de distanță. Cât despre efectele nocive ale acestuia sunt foarte rezervată. Eu zic că cercetătorii mai greșesc.

- Mulțumesc fetelor pentru părerile voastre, mă voi documenta în continuare! A zis Daria hotărâtă.”

(creație proprie)

- I. În tabelul de mai jos bifează căsuța potrivită pentru a arăta cărui text îi corespunde fiecare dintre afirmațiile din stânga.

	A	B	C	D
	Text A	Text B	Ambele texte	Niciun text
1.Care texteste preluat de pe internet?				
2.Care text este despre o convorbire despre telefon între trei colegi?				
3.În care text se dicută despre undele radio?				
4.În care text este vorba despre avantajele și dezavantajele telefonului mobil?				

- II. Scrie în coloana din dreapta câte un enuț care să conțină informațiile solicitate în coloana din stânga.

1.Ce fac undele radio?	
2.Care este un dezavantaj al telefonului?	
3.Ce a sfătuit-o Ioana pe Daria?	
4.Care este părerea Paulei despre telefon?	

- III. Transcrie din fiecare text câte două cuvinte care se referă la tehnologie.

Textul A

Textul B

.....;

.....;

IV. Completează spațiile libere cu informații selectate din textele suport

.....

.....

.....

.....

V. Alege, din textele suport, o idee cu care ești de acord și una cu care nu ești de acord, motivând alegerea făcută.

Sunt de acord 😊	Nu sunt de acord 😞
„În zilele noastre aproape oricine, de la copii la vârstnici, are în buzunarul de la haină sau de la pantaloni un telefon mobil.”	„Cât despre efectele nocive ale acestuia sunt foarte rezervată!”
Motivare:	Motivare:

VI. Alege varianta corectă de răspuns:

- Undele radio pot duce la apariția:
 - Bolilor osoase,
 - Bolilor de piele,
 - Cancerului,
 - Bolilor de inimă
- Telefonul este folositor pentru:
 - Jocuri,
 - A vorbi cu persoane, înfîrent de distanță,
 - Muzică,
 - Poze
- Cine poate avea un telefon mobil?
 - Doar adulții,
 - Doar copiii,
 - Doar femeile,
 - Oricine
- Părerea Ioanei despre telefon este:
 - Una bună,
 - Una rea,
 - Ioana nu-și exprimă părerea,

d. Nici bună, nici rea

VII. Enunță un avantaj și un dezavantaj al telefonului mobil, pe care să îl menționezi la începutul unei prezentări către colegi, valorificând informațiile din cele două texte:

1.
2.

VIII. Explică celor din clasă sensul secvenței: „În zilele noastre aproape oricine, de la copii la vârstnici, are în buzunarul de la haină sau de la pantaloni un telefon mobil.”

.....

.....

.....

.....

IX. Vrei să realizezi un chestionar pe care să îl aplici colegilor tăi, în clasă pentru a vedea dacă sunt dependenți de telefon.

Completează chestionarul de mai jos cu întrebările potrivite, la care colegii tăi trebuie să răspundă

Întrebare	Da	Nu
1. Ai prefera să vorbești la telefon cu un coleg pe care poți să-l întâlnești ?		
2. Te joci des pe telefonul mobil?		
3. Te uiți pe telefon, imediat cum te trezești?		
4. Folosești telefonul mai mult pentru a te distra?		

X. Precizează care este mesajul comun transmis de cele două texte cu privire la efectele telefonului asupra oamenilor, pe care vrei să îl transmiți colegilor în încheierea prezentării tale.

.....

.....

.....

.....

SUCCES!

Marinela Roibu, cls. a VI-a B
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Pompilia Bărbosu

PAGINA CELOR MICI**Prietenia**

Prietenia este acel sentiment minunat de încredere, respect și loialitate față de altă persoană.

Pe prietena mea, Crina, am cunoscut-o la grădiniță și este cea mai veche prietenă a mea. Între timp la școală mi-am făcut mulți prieteni. Noi ne amintim cu drag de jocurile haioase de la grădiniță și de serbările de sfârșit de an. Pe prietena mea știu că mă pot baza oricând am nevoie de o încurajare sau de un ajutor. Toată lumea pe care o cunosc eu are sentimente de admirație față de prietena mea. Suntem mereu lăudate de către ceilalți de felul în care ne comportăm una cu cealaltă.

Atunci când ai un prieten adevărat poți trece mai ușor peste toate problemele care pot apărea. Sunt convinsă că odată cu trecerea timpului vom fi din ce în ce mai unite și ne vom ajuta și respecta tot timpul.

*Anisia Stroe, cls. a III-a C
Școala Gimnazială "Duiliu Zamfirescu" Focșani
Prof. Daniela Popa*

Primăvara

A sosit primăvara. Este cel mai frumos anotimp. Ea seamănă cu o doamnă îmbrăcată cu o rochie verde împodobită cu floricele. Pe părul bălai scăldat de razele soarelui poartă o coroniță din ghiociei.

Afară s-a încălzit. Copacii au îmbrăcat haina verde de primăvară. Florile multicolore încântă oamenii cu frumusețea lor.

În codru cântă păsările voioase care muncesc pentru a-și clădi cuiburile. Este forfotă mare. Urșii s-au trezit din hibernare și au plecat în căutarea hranei. Veverițele sar pe ramurilele înverzite. Gâzele zboară din floare în floare.

Afară au ieșit și copiii. Ei se joacă și sunt încântați că păsările au revenit în țară. Agricultorii plantează legume în grădini.

Mie îmi place acest anotimp deoarece natura reînvie și toate animalele se bucură de cântecul vesel al păsărilor.

*Oana- Maria Sava, cls. a III-a C
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Daniela Popa*

Prietenia

Prietenia este unul dintre cele mai importante lucruri și cel mai frumos sentiment care rezistă, indiferent de problemele care apar în timp.

Un prieten adevărat ne este alături și la bine și la rău, în momentele plăcute, dar și în cele neplăcute, ne încurajează și ne dă sfaturi dezinteresat și necondiționat.

În fiecare weekend și în vacanțe mă întâlnesc cu prietenul meu care locuiește aproape de bunicii mei, într-un sat minunat din zona de munte a Vrancei. Mădălin, așa îl cheamă pe prietenul meu, are paisprezece ani. Îl cunosc de când eram foarte mic. De câte ori ne întâlnim, îmi propune alte jocuri și noi împrejurimi de explorat. Ne jucăm foarte frumos împreună și respectăm regulile stabilite de la început. Îmi place foarte mult de el pentru că e sincer, mă protejează, este atent și darnic. Prin felul lui de a se purta le-a câștigat încrederea părinților și bunicilor mei. Dacă ei știu că sunt plecat cu Mădălin, nu-și fac nicio grijă. Mi-aș dori să rămână prietenul meu chiar și când vom fi mari.

Nicio avere nu este mai de preț decât un prieten adevărat.

Mihai Serafimovici, cls. a III-a C
Școala Gimnazială "Duiliu Zamfirescu" Focșani
Prof. Daniela Popa

Cum învață o meduză?

Corpul unei meduze arată ca o umbrelă. Meduza deschide și închide "umbrela", iar acest lucru o ajută să se deplaseze.

Unde este gura stelei de mare?

Gura stelei de mare se află pe stomac. Ca să mănânce, se așază deasupra hranei.

Cum mănâncă o caracatiță?

Caracatița își folosește brațele ca să își ducă hrana la gură. Brațele ei au ventuze lipicioase, care țin mâncarea.

Monica Hagi, cls. a II-a D
Școala Gimnazială "Duiliu Zamfirescu" Focșani
Înv. Alexandra Abeaboeru

L'ENFANCE**Mon enfance mirifique**

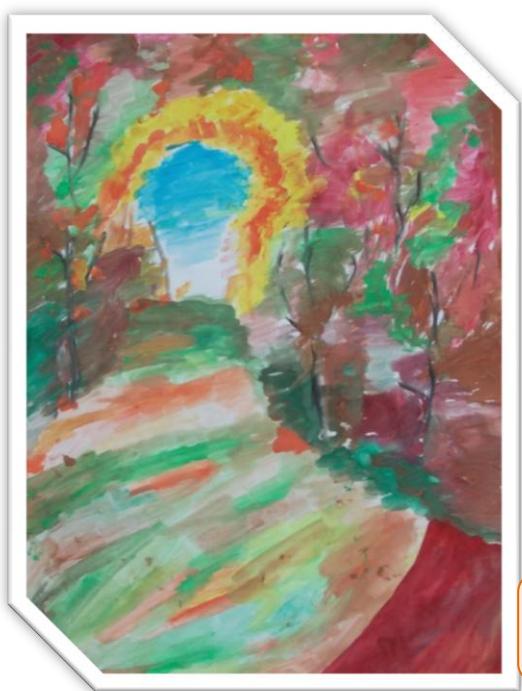
L'enfance est le monde mirifique où il n'y a pas de tristesse. Ici, tous les enfants sont toujours heureux et les soucis n'existent pas. Dans ce pays de la fantaisie, ils peuvent seulement rire et leur coeurs volent comme les papillons dans la lumière du soleil au printemps.

Ma première pensée de l'enfance c'est ma mère. J'ai vu son sourire, quand je suis née. Sa voix m'a dit beaucoup d'histoires pendant les longues nuits. Ma mère est pour moi l'exemple que j'ai suivi dans ma vie. Le soin avec lequel elle m'a aidé à grandir est toujours dans ma mémoire. L'odeur de ses gâteaux qu'elle faisait avec amour pour moi est toujours à mon nez.

Les jours d'été, l'odeur, les arbres et le goût des cerises sont des images vives qui me font rire.

L'enfance restera toujours fraîche dans ma mémoire et elle signifie Bonheur. J'ai toujours un sourire sur mon visage quand je pense à cette période de ma vie.

Larisa Corneanu, cls. a VII-a D
Școala Gimnazială « Duiliu Zamfirescu »
Focșani
Prof. Roxana Stoian

Ștefania Chiagă, cls. a VII-a A
Prof. Olga Ostafi

L'enfance

Quand je pense à l'enfance, je pense à une suite de jeux comme „Rattraper”, le „Saute-moutons”, le „cache –cache”, les jeux éternels de bonheur et de joie. Si on veut les jouer, on doit savoir très bien les règles et avoir quelques amis. Sinon, c'est impossible de jouer et on se dispute souvent. C'est comme ça l'enfance: amitiés et querrelles.

Quand j'étais petite, j'étais une enfant qui aimait les bonbons...Miam-miam. Délicieux. Je me rappelle aussi que maman a fait des gâteaux à la citrouille et des pommes cuites.

Je me souviens que j'avais une très bonne amie, âgée de huit ans, peut-être ma meilleure amie. Elle s'appelait Ioana. Nous jouions des jeux comme l'espion ou mime. Nous nous amusions beaucoup car nous n'avions pas de soucis. Maintenant, je n'ai pas de temps puisque j'ai grandi et j'ai beaucoup de choses à faire.

Alexandra Marin, cls. a V-a A
Prof. Olga Ostafi

A mon avis, l'enfance est la plus intéressante période dans la vie de quelqu'un parce que pendant les vacances on prend les règles et les principes de vie: être heureux et travailler dur pour ce qu'on veut. J'aime l'enfance!

Felicia Saghin, cls. a VII-a D
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Roxana Stoian

L'enfance-un paradis perdu

Je me souviens encore comment j'ai commencé ma vie. J'étais un bébé gros et espiègle . A deux ans, j'ai commencé à parler. Je restais toujours chez ma grand-mère. C'était comme un paradis de mon enfance où je marchais toujours à petits pas.

J' avais des jouets magnifiques qui me faisaient toujours rire. Chaque fois les animaux étaient mes amis. Ils me faisaient aussi rire sans cesse.

Mais malheureusement, le paradis a été brisé. Quand l'école a commencé, je ne pouvais plus aller chez mes grands- parents. J'étais tout triste de voir comment mon paradis de l'enfance était une ruine .

Maintenant il ne reste qu' à penser et remémorer et pleurer.....pleurer pour les moments merveilleux qui signifiaient une fois „ l'Enfance”.

*Radu Prescură, cls. a VII-a D
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Roxana Stoian*

*Eduard Ciocan, cls. a VII-a D
Prof. Olga Ostafi*

1. Quelques chansons célèbres de mon enfance traduites en français
2. ~ Le Pont de Pierre ~
Refrain: Le Pont de pierre a été démolit
L'eau est venue et l' a pris
On fera un autre en bas, sur la rivière
Un autre plus durable, beau et fier.

~ Alunelu' ~

Refrain: Alunelu, Alunelu jouons, heureux
Ainsi, tous les enfants seront chanceux

Alunelu, Alunelu jouons, heureux
Ainsi, tous les enfants seront chanceux

Qui va jouer la ronde paysanne
Il va grandir certainement
Qui ne jouera comme ça,
Petit-petit restera!

2. Quelques proverbes sur l'enfance

"L'enfance est le cadeau qui nous donne la vie."

"Les enfants sont les mains avec qui nous attrapons le paradis."

"L'enfance est une maladie qu'on perd quand on grandit."

"L'enfance est le printemps de jeunesse."

"Enfance. Le seul paradis perdu."

*Alex Macovei, cls. a V-a C
Prof. Olga Ostafi*

3.

L'enfance... T'es-tu déjà
demandé que cela signifie vraiment?
L'enfance n'est pas seulement un
chapitre de notre vie; Elle est la plus
importante étape!

Il me manque les moments
quand je sortais dehors avec mes
voisins ou mes amis et on restait toute
la journée ensemble! Maintenant, je ne
peux pas me détendre à cause de mes
devoirs.

Malheureusement, les enfants
de nos jours sont préoccupés par ses
portables et autres choses... Il n'y a pas d'enfance! Autour de moi, je vois seulement les
enfants attirés par la technologie, mais cela ne signifie pas enfance. D'ailleurs, l'enfance est le
chapitre de vie d'une personne quand le temps est irréversible, mais aussi est le plus beau
moment!

Moi, je suis tout heureuse puisque je suis encore un enfant!

NE SOUHAITE JAMAIS ÊTRE ADULTE ET VIS TON ENFANCE!

*Mălina Ghețău
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Roxana Stoian*

INSTANTANEE DIN „ȘCOALA ALTFEL” - 2015

Instantanee din Școala Altfel – 2015

Vizionarea spectacolelor de teatru și a filmelor, concursurile sportive, desenele și picturile religioase pascale, încondeierile de ouă, felicitările pascale, prezentările de cărți și vizitarea Secției pentru Copii și Tineret „Oana- Diana Renea” a Bibliotecii Județene „Duiliu Zamfirescu” din Focșani, jocurile literare: cel mai bun recitator, recunoaște personajul, dansul personajelor, atelierile de creație literară, jocurile de comunicare verbală, nonverbală și paraverbală, teatrul de păpuși: realizarea și mânuirea păpușilor, alegerea alimentelor sănătoase, plimbări în parc și vizitarea muzeelor, excursiile tematice, educația rutieră-cunoașterea semnelor și a regulilor de circulație, jocul culorilor, PPT-urile ECO, concursurile de matematică, ora altfel de engleză, drumețiile, concursurile de cultură generală-ȚOMANAP, miracolele chimiei, toate acestea reprezintă activitățile realizate de elevii de la Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” din Focșani, cu ajutorul părinților și sub îndrumarea cadrelor didactice de la fiecare nivel școlar: preșcolar, primar și gimnazial, în cadrul „Săptămânii Altfel” din anul școlar 2014-2015.

Fiecare scenariu didactic nonformal a constituit un perfect context extrașcolar, mult mai apropiat de viața reală, trăită de copii, în care elevii au avut ocazia și oportunitatea de a-și dezvolta abilități, dar și de a-și descoperi talente latente în variate domenii, armonizându-și astfel dezvoltare personală.

„Viață de navetist”- activitatea propusă elevilor gimnaziști, le-a oferit celor 15 participanți o părticică din experiența zilnică a unui elev navetist pe ruta Odobești- Focșani.

Deși la prima vedere această simulare pare ceva lipsit de importanță și profunzime, elevii de clasa a VII-a au înțeles că, dacă privești realitatea înconjurătoare din mai multe perspective (prin ochii altor persoane), poți recompuce imensul puzzle al adevărului: copiii navetiști nu sunt deloc inferiori colegilor din oraș. Ei sunt niște eroi tăcuți, care zilnic se antrenează pentru viața antrenantă și epuizatoare a angajatului sau antreprenorului adult care este nevoit să parcurgă distanțe sau să schimbe spații pentru a-și menține afacerea sau slujba în top. Acești elevi învață zilnic să-și gestioneze resursele financiare, de timp și mai ales emoțiile, relaționând cu diferite persoane într-o atmosferă deseori neconfortabilă. Acești adolescenți își mai exersează răbdarea și rezistența, optimismul și gândirea pozitivă și constructivă. Așadar participanții la acest experiment au

realizat atât dezavantajele, cât și avantajele unei navete. Și-au descoperit limitele personale, ieșind din zona de confort personal, din spațiul securizant al cartierului natal și au realizat că formulele matematice, regulile gramaticale și ale dialogului etc, pot fi aplicate logic în viața de zi cu zi și nu doar pentru a lua medii mari sau pentru a reuși la un examen, susținut o dată la patru ani de viață școlară. Acest tip de activitate constituie un exemplu de bună practică în contextul educației pentru dezvoltarea abilităților de viață și a dezvoltării durabile.

„Dezvoltarea durabilă este unul dintre conceptele care au cunoscut cea mai largă răspândire în ultimele decenii. Ea s-a difuzat rapid în societatea civilă, la toate nivelurile politice și administrative, în sfera economică. Astăzi ea reprezintă o adevărată **paradigmă** pentru înțelegerea problemelor și găsirea soluțiilor vizând ieșirea din tripla criză economică, socială și ecologică care afectează lumea acestui început de secol.

Mai mult decât o "teorie", o paradigmă constituie o "**viziune asupra lumii**" care ghidează modul de cunoaștere al unui grup social pe o perioadă îndelungată, oferindu-i o bază de principii, obiective, reguli explicite și tacite, realizări exemplare, metode relativ consensuale pentru identificarea problemelor și găsirea soluțiilor. Așadar EDD este o formă de educație activă, care nu se rezumă la transmiterea de cunoștințe, ci pune accentul pe formarea de competențe care presupun abilități complexe – precum gândirea critică, gândirea sistemică, gândirea prospectivă, capacitatea de a lua decizii, colaborarea extinsă (în rețea) – insuficient dezvoltate de învățământul actual.

Iată de ce **EDD- educația pentru dezvoltare durabilă** este prezentată ca fiind o **reformă a sistemului de educație**.

Deci EDD provoacă elevii, profesorii și personalul administrativ din învățământ să se implice în identificarea problemelor societății și a soluțiilor existente la nivelul școlii și a comunității din jurul acesteia.

Prin urmare, EDD dezvoltă **responsabilitatea**. Toți cei implicați în EDD învață să ia decizii sănătoase și să acționeze pentru dezvoltarea lor personală, a comunității în care trăiesc și a societății la nivel global.”

Din perspectiva acestei noi orientări educaționale after- postmoderniste, a secolului XXI, descoperită în cadrul cursului de formare “Abilități de viață în contextul dezvoltării durabile” organizat de Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile în parteneriat cu Asociația REPER21 și Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bihor, activitatea realizată de elevii din clasa a VII-a le-a oferit cadrul nonformal potrivit pentru o educație complexă.

O altă activitate desfășurată în „Săptămâna Altfel”, de Ziua Internațională a Cărții pentru Copii, a fost un club de lectură, în cadrul căruia elevii au selectat cinci cele mai

îndrăgite cărți cu personaje copii, scrise pentru copii. Gazdă a fost Secția pentru Copii și Tineret „Oana- Diana Renea” a Bibliotecii Județene, Focșani.

Grupați câte 3, școlarii au căutat la raft, atât din literatura română, cât și din literatura universală cinci cărți cele mai frumoase, pe care le-au prezentat și din care au citit fragmente ilustrative.

A rezultat următorul Top 5:

1. *Împăratul muștelor*, William Golding;
2. *Jocurile Foamei*, Suzanne Collins;
3. *Căutând-o pe Alaska*, John Green;
3. *Gideon hoț de buzunare*, Linda Buckley- Archer
4. *Exuvii*, Simona Popescu;
5. *Sub aceeași stea*, John Green

Astfel, Biblioteca Județeană „Duiliu Zamfirescu”, Secția pentru Copii și Tineret „Oana-Diana Renea” din Focșani, a devenit un labirint în care firul salvator a fost plăcerea lecturii. Copiii de diferite vârste au avut ocazia să se cunoască mai bine prin intermediul cărților și, împreună, au realizat un top al copilăriei și adolescenței. Și, pentru că vremea a fost năzuroasă, cei doisprezece lectori aventurieri nemaiputând să cerceteze miresmele, culorile și

glasurile Parcului Nicolae Bălcescu, cu ajutorul imaginației și al nostalgiei au creat câteva versuri sprintare, jucând „Dă-o mai departe”. După ce au ales titlul, „Și dacă ploaia s-ar opri...”, fredonând celebra melodie, fiecare a continuat creația lirică, improvizând câte un vers legat sau dezlegat, de celelalte, după ritmul interior al fiecărui sprintar, inspirat de ploaia care nu se mai oprea:

„ Inima mea s-ar încălzi din nou(
RD)

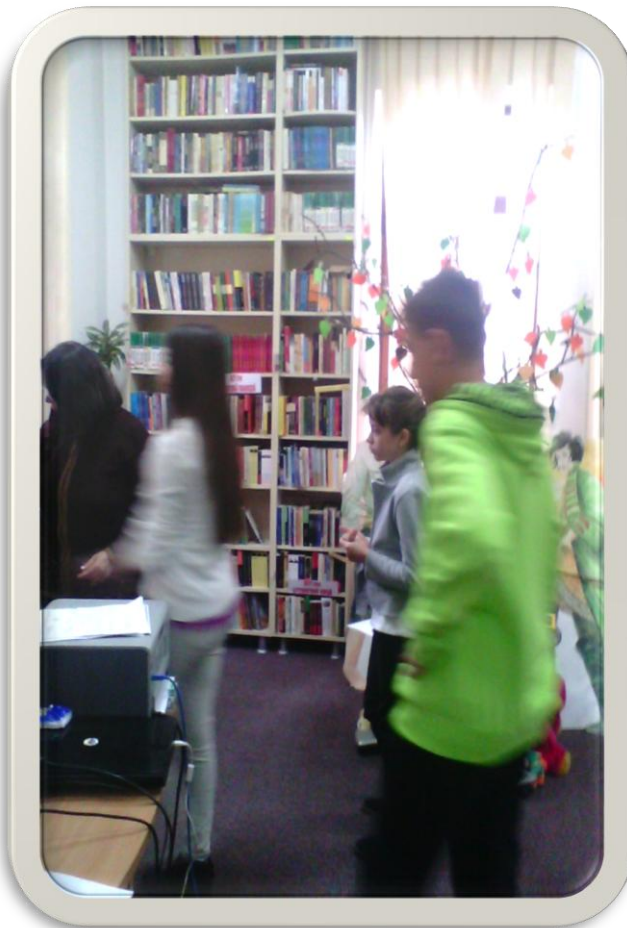
Ca atunci când te văd.(MA)

Simt cum ploaia mă ține în brațele-i
umede(TA)

Și lumina s-a stins în gândurile
mele,(AV)

În cerul nesfârșit...(VA)”

Aceste instantanee din cadrul săptămânii „Școala Altfel”- 2015, la care au participat elevii de la Școala Gimnazială „ Duiliu Zamfirescu”, Focșani, demonstrează atât deschiderea cadrelor didactice spre educația nonformală, cât și apetența copiilor de a-și dezvolta variate competențe prin care să se integreze mai ușor în societatea în care trăiesc și vor munci ca adulți.

Prof. Pompilia Bărbosu

Școala Gimnazială “Duiliu Zamfirescu” Focșani

ARTA SI CULTURA

Cum se execută Icoana pe Sticlă?

Cuvântul **icoana** vine din grecescul **eikon** care semnifică un *portret* dar nu un portret al laturii fizice, ci al celei transcendente, destinat să comunice spiritului, într-o redare nu a materiei, ci a conținutului care se găsește dincolo de făptura fizică.

Icoana pe sticlă se lucrează după un model. Nu se dă prea mare importanță proporțiilor anatomice, însă contează mult echilibrul cromatic, modelele în circulație după care se lucrează au o vechime de 200-300 de ani. Primele *icoane* au fost găsite la Nicula lângă Cluj, apoi la Sibiel, Făgăraș. Tehnica picturii pe sticlă, a cunoscut un avânt deosebit în secolul al XVIII-lea, datorită existenței în Europa Centrală a manufacturilor de sticlă. Pe lângă existența unui personaj sau mai multe, restul spațiului este pictat cu chenare de flori, chenare de sfoară răsucită (Nicula) steluța de Făgăraș (Țara Oltului), Brașov (Scheii Brașovului).

Icoanele pe sticlă au apărut pentru prima dată în Ardeal (regiune mai înstărită, cu păduri – ca sursă de combustibil pentru fabricile de sticlă).

În icoanele pictate după tehnica tradițională tipic nu se folosesc pentru trasarea conturilor decât pensule foarte subțiri sau peniță, liniile sunt astfel, de diferite grosimi. Pentru luminarea anumitor porțiuni linia neagră era dublată de o linie albă.

Culorile se folosesc aproape necombinate în starea lor pură, poate doar mai stinse sau mai luminate. În trecut culorile erau preparate din pulberi (oxizi, cristale) ce se sfărâmau în mojar și apoi se amestecau cu fie cu ulei, fie cu galbenus de ou.

Etapele de execuție a icoanelor pe sticlă:

După ce am ales modelul, vom trasa pe spatele foii inversul desenului, deoarece pe sticlă lucrăm pe spate, deci partea care va fi lucrată va fi în interior după înrămare. Înainte de începerea transpunerii modelului pe sticlă, aceasta se degresează fie cu soluție de curățat geamuri, fie cu spirt, după care sticla se șterge până este complet uscată; apoi se pune inversul desenului pe spatele sticlei. Avem nevoie de o pensulă subțire ca să transpunem desenul (la culorile de ulei negru de fum este cel mai intens negru). Se va începe pictarea conturilor din stânga sus și pe măsură ce înaintăm în lucru ridicăm sticla pentru a verifica consistența conturilor (ele trebuie să fie mate nu transparente).

Conturul icoanei

2. După uscarea conturului, se aplică culorile.

Se începe pictarea fețelor personajelor și în generale cu culorile deschise, după care se trece la veșminte și fundaluri (pentru cei ce au experiență se poate începe și cu fundalurile de sus în jos). Pentru a sublinia umbra respectiv lumina pe un veșmânt verde, el se amestecă cu un pic de albastru și se obține astfel, un verde mai rece cu care se va picta zona de umbră a veșmântului.

Pictarea icoanei

3. La final, după ce am terminat de acoperit cu culoare fiecare porțiune, icoana se ridică cu grijă și se ține îndreptată spre o sursă de lumină pentru a putea vedea eventualele zone lăsate neacoperite.

Icoana terminată și înrămată

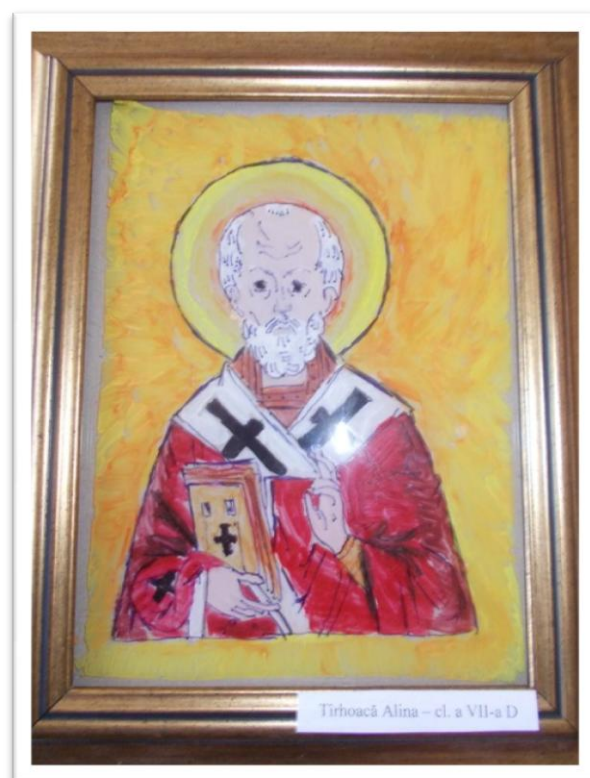
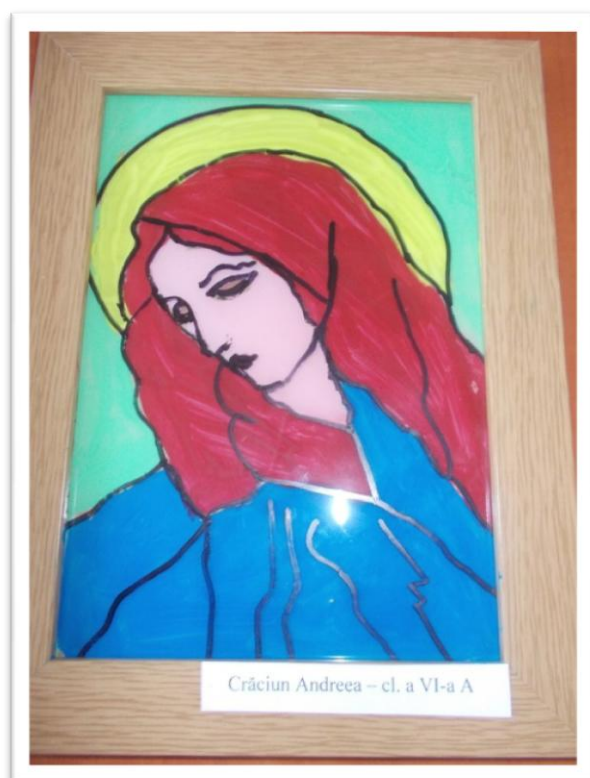
În cadrul atelierului de creație din 7 aprilie 2015, elevii Școlii Gimnaziale "Duiliu Zamfirescu" Focșani, au realizat icoane pe sticlă. Urmând pașii prezentați mai sus, elevii au realizat o cale imaginară între trecut și prezent, laic și artistic, și-au expus sentimentele și sensibilitatea pe sticlă. Icoanele au stat la loc de cinste în casele copiilor în ziua Sfințelor Paști și au adus un strop de Rai în inimile privitorilor.

Urez tuturor elevilor o vacanță plăcută plină de creativitate!

Prof. Olga Ostafi
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu”
Focșani

Următoarele icoane au fost realizate de elevii școlii "Duiliu Zamfirescu" Focșani:

STIATI CA...?

- *Biblia este tradusă în 2 233 de limbi.*
- Numele Mercedes provine de la numele unei austriece.
- *În medie oamenii se tem mai mult de păianjeni decât de moarte.*
- Steaua de mare nu are creier.
- *În Indonezia se vorbesc peste 365 de limbi diferite.*
- Cea mai mică pisică din lume trăiește în California și ar putea intra fără probleme și în Cartea Recordurilor, datorită dimensiunilor ei liliputane. Heed, pisica în vârstă de 9 săptămâni din El Cajon măsoară doar 7centimetri și nu cântărește mai mult de jumătate de kilogram.
- *Albert Einstein a început să vorbească la vârsta de 6 ani.*
- Foarfeca a fost inventată de Leonardo da Vinci. Leonardo da Vinci a fost capabil cu o mână să scrie iar cu cealaltă să deseneze simultan.
- *În momentul aterizării Apolo 11 a rămas cu combustibil suficient pentru 20 de secunde de zbor.*
- Delfinii dorm cu un ochi deschis .
- *Există 2 animale care pot vedea spațiul din spatele lor fără să-și întoarcă capul: iepurele și papagalul.*
- Recent, o serie de cercetări efectuate în bazinul Mării Adriatice au pus pe oamenii de știință respectivi într-o mare derută. Fără îndoială, nimeni nu ar putea crede că există o mare fără fund. Acest lucru nu este posibil. Ca urmare a cercetărilor întreprinse a fost găsită însă, în Marea Adriatică, o groapă uriașă, care, fiind cercetată la rândul ei, a dus la descoperirea unor fenomene cu totul ciudate. Urmărită timp îndelungat, s-a constatat că în această uriașă deschidere abisală de pe fundul mării dispar zilnic circa 30.000 de tone de apă. Cercetătorii au turnat, în repetate rânduri, în apropierea acestei gropi, mari cantități de vopsea, care, în mod firesc, ar fi trebuit să reapară undeva, mai aproape sau mai departe, în râurile sau lacurile din insulele sau de pe țărmurile mării. Dar apa colorată de vopseaua turnată de cercetători nu a reapărut nicăieri. Au fost aruncate în dreptul acestei gropi și mari cantități de material plastic, dar și acestea au dispărut fără urmă. S-a presupus că vopseaua, cât și bucățile de material plastic au fost absorbite de groapă. Până în prezent nu s-a ajuns la nicio concluzie, rămânând doar părerea că pe fundul Mării Adriatice se găsește o groapă abisală uluitor de adâncă.

Culese de Vanessa Costea, cls. a V-a A

RASUL FACE BINE...

Facebook:

- Eu cunosc pe toată lumea!

Internet:

- Eu știu tot!

Youtube:

- Eu știu orice muzică și întâmplare!

Google:

- Fără mine nu puteți trăi!

Curentul electric:

- Să mori tu?

La prezentarea unui detergent nou:

- Uitati-vă, doamnă, cât de albă vă este cămașa acum, zice agentul comercial.

- Frumos, foarte frumos, dar mie îmi plăceau mai mult carourile!

După ce lovește un pieton, mașina își continuă drumul încă vreo 10 metri... Șoferul scoate capul pe fereastră și țipă:

- Fii, bă, atent!!!

Pietonul se ridică repede, speriat, împleticindu-se și întreabă:

- De ce, dai înapoi?

Când a căzut bomba peste Hiroșima?

- Când i-au dat drumul din avion.

Mama îi zice fiului ei răcit:

- Îți fac imediat o supă de pui!

Găina aude cele zise de mama și spune:

- Nu mai bine îi dai un Fervex?

- Ce înseamnă termenul insomnie pentru pisici?

- Când o pisică doarme mai puțin de 20 de ore.

Un slab către un gras :

- Domnule, ce gras sunteți !!

- Da, știu, mama vroia gemeni, apoi s-a răzgândit.

- Care e diferența dintre un cap și o sabie?

- Cap tăiat de sabie am văzut, însă niciodată vreo sabie pe care s-o taie capul!

- Mămico, am reușit să scot petele acelea de pe rochița roșie, pe care tu nu ai putut să le scoti cu cei mai buni detergenți.

- Cu ce ? întreaba mama mirată.

- Cu foarfeca!

CUPRINS

EDITORIAL

- *Gânduri-viețuri pentru o școală de 50 de ani, Anișoara Pițu*p. 3

ZBORUL CĂRȚILOR

- *Zborul cărților, Gabriela Porumb*p. 5
- *Profilul cărții ca obiect cultural, Gabriela Porumb*p. 6
- *Cioburi din oglinda viorie a ploii, Gabriela Porumb*p. 7
- *Buburuze roșii, Andra Vlad*p.8
- *O clipă..., Cristina Postolache*p. 8
- *O nouă viață, Denisa Racovițeanu,*p. 9
- *Huțu al meu, Miruna Grigoraș*p. 10

EVALUARE...TESTE...

- *Test 1, Maria Toma* p.11
- *Test 2, Marinela Roibu*.....p. 13

PAGINA CELOR MICI

- *Prietenia, Anisia Stroe*p. 17
- *Primăvara, Oana-Maria Sava*p. 17
- *Prietenia, Mihai Serafimovici*p. 18

L'ENFANCE

- *Mon enfance mirifique, Larisa Corneanu*p. 19
- *L'enfance, Felicia Saghin*p. 20
- *L'enfance- un paradis perdu, Radu Prescură*p. 21

INSTANTANEE DIN ȘCOALA ALTFEL-2015

- *Instantanee din Școala Altfel – 2015*p. 23

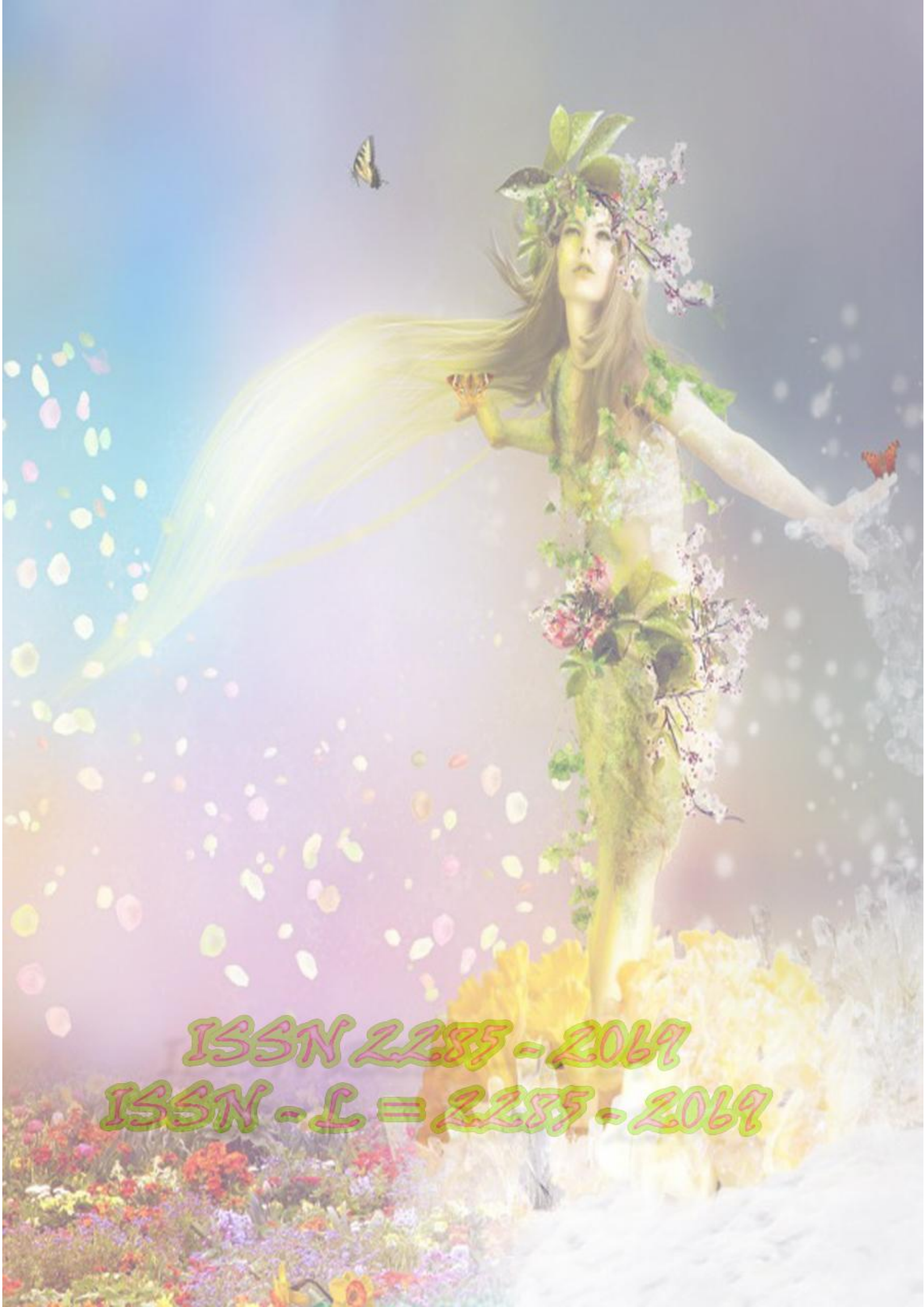
ARTĂ ȘI CULTURĂ

- *Cum se execută Icoana pe sticlă?, Olga Ostafi*p.27

ȘTIATI CĂ.....p. 31

RÂSUL FACE BINEp.32

CUPRINSp. 33

ISSN 2285-2069
ISSN-L = 2285-2069